

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124448596
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:6124448596.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s.r.o., so sídlom Stankovany 549, Stankovany, IČO: 55 962 165, o zaplatenie 13 856,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 04.12.2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 13 856,65 Eur, úroku 644,47 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,40% ročne zo sumy 13 856,65 Eur od 31.10.2024 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom – spotrebiteľom dňa 20.10.2023 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej v texte ako „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14 352,- Eur s tým, že žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 239,- Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácal. Žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 01.09.2024 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, žalobca tak pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru. Výzvou k splateniu celého úveru z 15.10.2024 pre omeškание s úhradou splátky splatnej dňa 30.06.2024. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 8,4% ročne od 31.10.2024 do zaplatenia. Žalobca eviduje voči žalovanému dlh v sume 14 501 Eur, ktorý je tvorený istinou 320,10 Eur, ktorá predstavuje splátky v 7. až 10. rade, úrok vo výške 644,47 Eur zo splátok v 7. až 10. rade, zosplatené splátky v 11. až 96. rade celkom v sume 13 536,55 Eur. Žalobca predkladá do sporu aj listiny, z ktorých obsahu vyplýva, že žalobca posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 a nasl. zák.č. 129/2010 Z.z. pričom posudzovanie bonity na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami žalobcu vykonáva automatizovaný systém s výsledkom, ktorý predstavuje limit najvyššej mesačnej splátky a pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdení žalovaného, žalobca pristupuje k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu a výpisu z bankového účtu, žalobca kontroluje žalovaného aj v externých registroch ako register Sociálnej

poisťovne pre overenie príjmu žalobcu a jeho zamestnávateľa, poprípade overenie poberania dôchodku a úverové registre NRKI.

2. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.zn. 11Up/2180/2024 zo dňa 03.01.2025, proti ktorému podal žalovaný v upomínacom konaní v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor.

3. V odpore žalovaný namietol, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a v zmysle § 11 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 cit. zákona nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. Podľa žalovaného predmetná spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to „všetky predpoklady použité na výpočet RPMN“ a nesprávny údaj o RPMN. Ďalej mal žalovaný za to, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca jednal nepreukázal doručenie listín, týkajúcich sa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a ku dňu vyhotovenia výzvy na splatenie dlžnej sumy žalovaný nebol v omeškaní so žiadnou splátkou, nakoľko bol v prípade že zmluva je bezúročná a bez poplatkov povinný uhrádzať len splátky istiny vo výške 149,50 Eur (14 352:96 = 149,50 Eur). Neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku z 26.10.2022 sp. zn. 6CoCsp/25/2022. Z výzvy na splatenie dlžnej sumy z 01.09.2024 a ani z výzvy na splatenie celého úveru z 15.10.2024 nie je preukázané pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a preto sú tieto úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitost' neplatné právne úkony. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žaloba je nedôvodná v celom rozsahu, keďže bolo preukázané neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti , pričom žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatnenej pohľadávky; žalovaný tak navrhuje súdu jej zamietnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril na čl. 44, kedy žalobca poukázal na úvodné ustanovenia zmluvy, kde sú uvedené informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného, skúmal túto interným dokumentom o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovaného ku dňu uzatvorenia zmluvy a správou zo Sociálnej poisťovne, úverovou správou z registra dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, výpisom z bankového účtu za účelom preukázania príjmu a výdavkov a potvrdenie o výške príjmu. Poskytnutý úver bol na refinancovanie iných dlhov žalovaného. Podľa § 7 ods. 24 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. ten pri refinancovaní úveru vylučuje aplikáciu ust. § 7 ods. 20 cit. zákona o výpočet schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. K náležitostiam zmluvy žalobca uviedol, že predpoklady k výpočtu RPMN sú uvedené na strane 2 úverovej zmluvy a poukazuje na konanie Európskeho súdneho dvora C-290/19 k predpokladom RMPN, ktoré žalobca uviedol ku konkrétnemu dňu 8.11.2023 poskytnutia úveru, výzva z 1.9.2024 bola podľa predloženého dokladu daná na poštovú prepravu 4.9.2024, dňa 6.9.2024 uložená na pošte a výzva k splateniu celého úveru z 15.10.2024 daná na poštovú prepravu dňa 16.10.2024, doručená dňa 18.10.2024. Žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 1.9.2024 žalovaného vyzval na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru výzvou k splateniu celého úveru z 15.10.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej 30.06.2024 t.j. splátky č. 7, keďže žalovaný uhradil 6 splátok. Na návrh žalobcu k pokračovaniu v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku bola vec doručená k rozhodnutiu dňa 07.03.2025 na Okresný súd Prievidza.

5. Súd vo veci pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí sa z neúčasti riadne a včas ospravedlnili, v neprítomnosti žalovaného, za účasti jeho právneho zástupcu v súlade s § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného a oboznámením listinami: čl.3 návrh na vydanie platobného rozkazu, čl. 7 plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v spore, čl. 8 predžalobná výzva z 01.11.2024, čl. 9 podací hárok, čl.10 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere účelový úver a revolvingový úver z 20.10.2023, čl. 13 úverové podmienky, čl.19 úverová správa, osobné dáta, čl.25

posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, č.l.26 výzva z 1.9.2024 s podacím hárkom, č.l.27 výzva k splateniu celého úveru z 15.10.2024 s podacím hárkom, č.l. 29 výpis čerpania splátok a úhrad, č.l. 30 platobný rozkaz Okresného súdu B. Bystrica, č.l. 35 odpor k platobnému rozkazu, č.l. 44 návrh žalobcu na pokračovanie v konaní a vyjadrenie k odporu, č.l. 46 potvrdenie o prevedení overenia bonity klienta, č.l. 47 príloha č. 1 k úverovej zmluve, č.l. 47 opak z registra SP, č.l. 57 doklad o doručovaní výzvy z 1.9.2024, č.l. 59 doklad o doručovaní výzvy z 15.10.2024, č.l. 70 vyjadrenie PZ žalovaného k vyjadreniu žalobcu, č.l. 79 ospravedlnenie neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní a ostatným obsahom súdneho spisu, bol zistený tento skutkový stav:

6.Dňa 20.10.2023 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 10 a nasl. spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 14 352,- Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 96 mesačných splátkach vo výške 239,- Eur. Dátum prvej splátky bol 08.12.2023, ročná úroková sadzba 12,65 %, RPMN 13,4 %, spôsob úhrady bankovým prevodom, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 22 944,- Eur. Jednalo sa o účelový úver, určený na úhradu záväzkov uvedených v prílohe č. 1 zmluvy (č.l. 47 spisu), a to úveru v 365.banka, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.01.2023 s čiastkou istiny k splateniu úveru 13 772,- Eur. Predmetom zmluvy bolo zároveň poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 1.200,- Eur, výškou mesačnej splátky 2,583 % z výšky úverového rámca (31,-Eur), ročnou úrokovou sadzbu 23,88 %, RPMN 26,7 %, frekvenciou splátok v 20. deň v mesiaci a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 1.355,22 Eur. Zmluva je riadne podpísaná zmluvnými stranami.

7.Žalobca listom zo dňa 01.09.2024 označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ (č.l. 26 spisu) oznámil žalovanému, že celková dlžná suma je aktuálne 697,10 Eur a žiadal ho o okamžitú úhradu. Z č.l. 57 vyplýva, že zásielka bola žalovanému odoslaná dňa 04.09.2024.

8.Žalovaný úver naďalej riadne nesplácal, preto veriteľ listom zo dňa 15.10.2024 (č.l. 27 spisu) vyzval žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy vo výške 14 554,12 Eur najneskôr do 15 dní. Výzva bola žalovanému odoslaná dňa 16.10.2024 (č.l. 59 spisu).

9.Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad (č.l. 29) vyplýva, že žalovaný dňa 07.11.2023 čerpal úver vo výške 14 352,- Eur a na úver zaplatil žalobcovi 1494,90 Eur.

10.Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na celej svojej procesnej obrane, poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý jednoznačne uvádza, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru musí obsahovať presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. A keďže v danom prípade táto výzva mesačnú splátku neobsahuje, ide o neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, mal za to, že bolo preukázané, že zosplatenie je neplatné a súd nemôže priznať doteraz neuhradené zročné splátky ku dňu rozhodnutia súdu, išlo by o porušenie zásady ne ultra petitem. Žalovaný žiadal priznať trovy konania v rozsahu 100%.

11.Po posúdení veci súd dospel k názoru, že ide o spor medzi dodávateľom (žalobcom) a spotrebiteľom (žalovaným), ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, teda o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP.

12.Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14.Podľa § 565 veta prvá Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

15.Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16.Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17.Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18.Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19.Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20.Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21.Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22.Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23.Podľa § 7 ods. 24 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov.

24.Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

25.Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 20.10.2023 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14 352,- Eur s tým, že žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 239,- Eur, išlo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol zároveň spotrebiteľským úverom. Nebolo

sporné, že žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 14 352,- Eur a že žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy splnil len sčasti - vo výške 1494,90 Eur, keď zaplatil 6 splátok po 239,- Eur a 7. splátku vo výške 60,90 Eur. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti a úver v dohodnutých splátkach riadne a včas prestal splácať, v dôsledku čoho žalobca úver predčasne zosplatnil, a to listom zo dňa 15.10.2024, Sporným bolo, či žalobca pri poskytovaní úveru konal s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 zák. č. 129/2010, či boli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo platné, a či spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 9 zák. 129/2010. V prvom rade skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatnenie celého zvyšku dlhu.

26. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaný bol žalobcom písomne vyzývaný na zaplatenie dlžných splátok úveru listom zo dňa 01.09.2024. V uvedenej výzve sa uvádza, že už dlhšie než mesiac žalovaný nereaguje na výzvy žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy na úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, celková dlžná suma je aktuálne 697,10 Eur, žalobca dôrazne požiadal žalovaného, aby okamžite uhradil dlžnú sumu, uviedol aj číslo účtu, variabilný symbol s upozornením, že v prípade, že žalovaný dlžnú sumu nezaplatí v lehote ani do 15 dní od doručenia výzvy, bude žalobca požadovať okamžité jednorázové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Z uvedenej výzvy podľa súdu však nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj to, aby bolo umožnené zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. Výzva zo dňa 01.09.2024 tak, ako bola koncipovaná, podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Rovnako, ak žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne zosplatnil celý dlh (viď Uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024). Výzva k splateniu úveru (č.l. 27 spisu) zo dňa 15.10.2024 obsahujúca znenie, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov, vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX žalobca vyzýva žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 14 554,12 Eur vyššie uvádzané kritéria taktiež nespĺňa.

27. Výzva podľa § 53 ods. 9 OZ aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru pre svoju určitosť musia jasne definovať omeškanie splátky ako dôvodu pre mimoriadnu splatnosť úveru. Pokiaľ táto podstatná náležitosť chýba, jedná sa o neurčité právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Pokiaľ teda žalobca na základe uvedenej výzvy vyhlásil dňa 15.10.2024 mimoriadnu splatnosť úveru, kde tiež nie je uvedená konkrétna splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru, ide o neplatný právny úkon podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu k platnému zosplatneniu úveru nedošlo.

28. Na podporu svojej argumentácie súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR: -uznesenie zo dňa 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 (tiež ako rozhodnutie z kolégia č. 21) právna veta: Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k

uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).

- uznesenie zo dňa 25.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023: „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“.

- uznesenie zo dňa 26.06.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022: „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplacením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený“.

- uznesenie zo dňa 25.09.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023: „...neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

Krajský súd v Banskej Bystrici:

-v rozsudku zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 14CoCsp/9/2024 uviedol, že „skrz spotrebiteľský charakter právneho vzťahu je dôležité, aby mal dlžník (spotrebiteľ) možnosť objektívne z oznámenia o mimoriadnom zosplatnení úveru zistiť, pre ktorú splátku došlo k aktivácii mimoriadneho zosplatnenia dlhu, v závislosti od ktorej je kreovaná pre dlžníka možnosť posúdiť platnosť či neplatnosť takéhoto úkonu a k tomu prispôbiť svoju následnú ekonomicko-právnu interakciu. Nie je žiadúce, aby v prípade, že dlžník považoval mimoriadne zosplatnenie dlhu za neplatný právny úkon, bol nútený čakať až na spor vyvolaný veriteľom, v ktorom by veriteľ až dodatočne špecifikoval splátku (napr. v žalobe), pre ktorú dlh zosplatnil a s ktorou skutočnosťou by sa tak dlžník po prvý raz oboznámil až v rámci súdneho konania. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah zastal odvolací súd názor, podľa ktorého absenciu špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil v oznámení o mimoriadnom zosplatnení, nie je možné konvalidovať dodatočným (skutkovým) vymedzením v rámci súdneho konania, napr. v žalobe či v replike.“

-v uznesení zo dňa 17.10.2024, č.k. 11 CoCsp/29/2024-290 uviedol, že „so zosplatnením je spojená otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde s tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť, vrátane novej námietky premičania; v prípade postúpenia pohľadávky prichádza do úvahy obrana spočívajúca v tvrdení o absencii aktívnej vecnej legitímácie a v konečnom dôsledku aj v tvrdení, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu, neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie úveru za predčasne splatný, z dôvodu nedodržania podmienok pre zosplatnenie vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. S neuvedením splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, sú spojené aplikačné problémy v prípadných súdnych konaniach, kedy veritelia často modifikujú skutkový stav tak, aby podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti boli splnené; priemerný spotrebiteľ, často nezastúpený právnym zástupcom, zväčša nie je spôsobilý reálne na takúto modifikáciu skutkového stavu relevantne reagovať. Je potrebné zdôrazniť, že uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva z požiadavky ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatniť už vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru totiž spotrebiteľovi poskytuje na jednej strane právnú istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zosplatňuje má za následok pre spotrebiteľa presvedčivé

východiská k procesnej obrane. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatňuje, veriteľovi následne neumožňuje dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ k zosplatneniu pristúpil, pokiaľ pohľadávku zosplatnil platne. Uvedenie splátky, pre ktorú došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru pri aplikácii podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka, dáva jednoznačnú odpoveď na otázku, či veriteľ úver predčasne zosplatnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mieni zosplatniť, nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá a bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil, nie je dostatočne určitý ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru“.

29.Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože ak sa žalobca v spore domáhal voči žalovanému zaplatenia peňažného nároku s tvrdením o predčasnom zosplatnení spotrebiteľského úveru na základe neplnenia zmluvných povinností zo strany žalovaného, pričom však zo strany žalobcu nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu predmetného úveru, žalobe vyhovieť nemožno. Súd dodáva, že v predmetnom spore vzhliadol aj iný dôvod, pre ktorý žalobca ako veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a to podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Sporným medzi stranami sporu totiž bolo aj to, či žalobca pred poskytnutím úveru žalovanému postupoval pri skúmaní jeho schopnosti splácať úver s náležitou odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (s následkami podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Získanie informácií o klientovi, navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zastáva názor, že ak veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže si urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si urobiť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie jeho schopnosti splácať úver zo zmluvy. Je zrejme, že poskytnutým úverom sa refinancoval iný úver žalovaného, žalobca s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 24 zákona o spotrebiteľských úveroch pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver je pravdou, že nemusel postupovať podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže výška poskytnutého úveru výrazne neprevyšovala zvyšok refinancovaných úverov (aj s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 opatrenia NBS č. 10/2017), to však veriteľa automaticky nezbujuje povinnosti posudzovať schopnosť žalovaného splácať úver. Z úverovej zmluvy „informácie o klientovi“ je zrejme, že v čase uzavretia zmluvy bol čistý mesačný príjem žalovaného 1100,- Eur a jeho partnerky 1000,- Eur, bol ženatý, mal vlastný dom/byt. Z úverovej správy na č.l. 19 ďalej vyplýva zo sumarizácie, že v čase poskytnutia úveru finančné inštitúcie 47-krát !!! odmietli žalovanému poskytnúť úver a 20-krát žiadosť o úver odvolal sám žalovaný. Z potvrdenia na č.l. 46 je zrejme, že žalovaný v čase poskytnutia predmetného úveru splácal ďalšie záväzky iným finančným inštitúciám v mesačných splátkach: 296,- Eur, 10,-Eur, 20,47 Eur, 250,71 Eur, 191,- Eur, 211,- Eur, 279,- Eur, čo je v sumáre suma 1258,18 Eur. Žalobca však neskúmal ani nezohľadnil iné príjmy žalovaného ani výdavky žalovaného okrem úverov. Nebolo preukázané, že žalobca mal pri uzatváraní zmluvy k dispozícii doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, či výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Nahliadnutie do databáz úverových registrov (v danom prípade len nebankových) za účelom skúmania výdavkov žalovaného súd nepovažuje za dostatočné. Výpisy z týchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa - žalovaného, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver. Pričom žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 14 352,- Eur na dobu 8 rokov (96 splátok). Žalovaný úver riadne splácal od decembra 2023 do 14.6.2024 (zaplatil riadne a včas 6 splátok). Preto žalobcove zisťovanie v danej veci nemožno považovať za skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa - žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ďalšími námietkami žalovaného - absencia náležitostí spotrebiteľskej zmluvy (absencia všetkých predpokladov na výpočet RPMN, nesprávny údaj RPMN) sa súd nezaoberal z dôvodu, že žalobu zamietol z dôvodov uvádzaných v texte zhora.

30.O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žaloba bola zamietnutá a žalovaný mal v spore úplný úspech, pričom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).